

DE LA ACEL TIMP

15 APRILIE 1961

BLOOMINGTON, ILLINOIS, U.S.A.

¹ Mulțumesc, frate Herman. Eu doar stăteam aici fiind foarte atent la asta. Și voi știți, eu apreciez asta foarte mult. Și înainte ca noi să mergem mai departe, eu sunt sigur că noi doar am examinat asta. Cred că a fost un mic dejun minunat pe care acești oameni ni l-au servit aici în această dimineață. Eu am mâncat mici dejunuri în jurul lumii, știți, în diferite națiuni. Și acesta a fost cu adevărat un mic dejun plăcut. Și eu cred că ar *fibine*, așa cum noi suntem gentilemi și doamne creștine să lăsăm un mic ceva așezat pe masă pentru acele doamne amabile, cât de frumos ne-au servit ele, voi știți, dacă voi aveți ceva puțin, știți. Este un obicei american eu mă gândesc. Cred, ca noi să le lăsăm ceva puțin pe masă.

² Și apropo, nu s-ar cuveni să spun aceea, când eu nici măcar nu mi-am plătit propria mea notă de plată, totuși, dar eu---eu...Eu datorez cuiva plată. Deci eu---eu îmi imaginez...De ce nu îi puneți lângă farfuria voastră și lăsați ca doamna...Ar fi asta în regulă? O, doar puneți ceva...căci noi plecăm, chiar înainte de-a pleca, doar lăsați ceva puțin pe masă și...

Sper că ele nu ascultă, dar(vedeți?), noi dăm un exemplu. Haideti să fim un exemplu. Vedeți? Și astfel haideti să fim creștini adevărați în tot ce facem sau spunem. În fiecare faptă, haideti să fim creștini reali. Și știți că este în inimile noastre; uneori noi uităm ușor lucrurile mici ca acestea, dar doar m-am gândit să-l menționez.

³ Eu cred scriptura care spune că, ce măreț sau prețios este pentru frați să locuiască împreună în unitate. Este ca uleiul care era pe barba lui Aaron, care curgea în jos până la poalele hainei sale. Noi putem cu

2DE LA ACEL TIMP

siguranță spune aceea în această dimineață cu adevărată credincioșie a inimii, că asta a fost într-adevăr o părtășie plăcută. Am avut multe adunări, am văzut multe lucruri prin harul lui Dumnezeu. Eu n-am întâlnit niciodată vreun grup mai bun de oameni, doar frați creștini adevărați, cu noi toți, chiar împreună. Știu că acesta este un mic dejun, dar sper acesta...Acum, asta nu este o glumă; este ceva ce de fapt s-a întâmplat. Dar este doar un mic ceva ce ar putea schimba starea gândurilor noastre pentru un moment.

Mie îmi place să pescuiesc. Și eu merg sus în munți uneori să pescuiesc. Acum, am o mulțime de frați aici, eu știu același lucru; eu doar m-am uitat și ei se uitau unul la altul atunci. Deci, soră, nu te certa cu el. Lasă-l să pescuiască; aceea este bine pentru că el este...Du-te cu el!

Am spus ziua trecută fetițele mele---Rebeca, ea a spus „Eu... când eu o să mă căsătoresc eu nu mă voi mărita niciodată cu un vânător. Hmm.”

A spus: „Eu văd prin ce-a trecut mama mea.”

Acea este în regulă.„Atunci căsătorește-te cu un jucător de golf și lasă-l să iasă acolo afară cu femeii îmbrăcate pe jumătate și toată ziua întreagă. Fă aceea.”

Ea s-a gândit referitor la asta, s-a întors și a spus: „Știi, tati, doar s-a întâmplat că eu m-am răzgândit.” A spus: „Vreau să mă căsătoresc cu un predicator și să-l las să fie un vânător, atunci eu vreau să merg cu el.” Astfel că ea și-a dat seama de tot. Dar aceea este în ordine.

⁴ Pescuiam odată, departe în vârfurile nord de la New Hampshire. Acea este casa miculul pârâu Brown. Tu prinzi un păstrăv original, aceea este chiar sus acolo; ei sunt luptători buni. Dar ceilalți sunt forțați; peștii din crescătoriesunt moi și nu este prea multă luptă în ei. Așa că obișnuiam să-mi pun cortul meu de o persoană în spate și să merg, poate mile, trei sau patru zile de mers, departe sus în vârful munților, unde se trece de iazul de castori și *detot*, unde intri cu adevărat și unde este adevăratul păstrăv original.

Și o, cât îmi place să prind acei mici pești, să-i prind și să-i eliberez, doar să---doar să-i prinzi, doar să te relaxezi. Tu trebuie să ai ceva să te relaxezi, astfel mai ales în acest fel de slujbă și...

Așa că domnul Goad de-aici mă învață cum să mă descarc și eu doar devin destul de bun la asta.

⁵ Așa că sus acolo într-o zi, aveam așezat un cort mic de o persoană. Și eu nu sunt un bucătar bun. Eu nu puteam fierbe apa fără s-o „ard”. Eu vă spun, eu doar...Eu doar---eu doar *sunt* un bucătar slab. Dar

pot să gătesc plăcinte sau scuzăți-mă, eu---eu---eu vreau să spun clătite, știți. Noi---noi le numim. Ei bine acum, noi le numim în orice fel. În vest, noi le numim „plăcuțe”. Știți ce este o plăcuță ? Stă sub șeaua cailor, voi știți.

⁶ Și astfel noi le numim întotdeauna, jos în Kentucky, plăcinte. Și desigur, cu adevărat, ele sunt clătite. Și tu nu trebuie să amesteci nimic, pui puțin din acest lapte praf cu ele, le amesteci și le turnați și...Desigur, voi toți știți că eu sunt...am fost baptist și cred în scufundare. Mie nu-mi place să le stropesc. Mie îmi place cu adevărat să torn pe ele, voi știți, să le acopăr foarte bine cu miere. Și mie îmi place mierea pentru că aceea este bună pentru un baptist fundamental, voi știți. Ei sunt ca și John, voi știți, care mănâncă mierea. Și astfel atunci, eu am avut o jumătate de găletuță plină cu miere acolo.

Și într-o dimineață, departe jos de-a lungul pârâului, am avut un---un loc, o deschizătură, unde era chiar plină din micul pârâu Brown, cam de paisprezece inci lungime (*aprox. 36 cm*). Și o, ei erau aproape ca o echipă de încăpățânați până la capătul firului. Și erau niște tufișuri în drumul meu, eu n-am putut pescui cu undițacu acele cârlige cu muscă să-i dau drumulla fir, știți, să ajung acolo sus unde ei să vadă umbra mea în apă. Astfel atunci, mi-am luat securicea și m-am dus jos acolo în acea dimineață devreme. M-am gândit: „Mă voi duce jos, să tai acele tufișuri, astfel ca să pot să trec și să ajung înapoi acolo și să prind unii din aceia mari de dedesubtul acela... unde apa se revărsa. Ei merg înapoi, se ascund în apa adâncă.

⁷ Deci m-am dus în jos și le-am tăiat jos, am prins câțiva și eram pe drumul meu de întoarcere. Am adus doi înapoi pentru micul meu dejun. Și înainte ca să ajung la cortul meu mic, am auzit un zgomot și acel ținut este plin de acești urși mici negri. O, nu luați...Unii din ei ajung la o mărime destul de bună, cinci sau șase sute de livre (*aprox. 270 kg*). Dar asta a fost departe la sfârșitul lui mai și era---era o femelă bătrână care era ursoaica și cei doi pui ai ei au intrat în cortul meu.

Ei bine, nu ca să mănânce; ci ca să distrugă. Lor doar le place să distrugă orice. Astfel eu am avut o sobă mică sus acolo de gătit. Ei doar au dat-o jos și au luat acel burlan și săreau în sus și-n jos, astfel, doar să o audă cum pocnește, voi știți. Și ei au dărâmat tot ce era acolo înăuntru. Și unul din ei a găsit găleata mea cu miere. Astfel ei iubesc orice este dulce, știți.

⁸ Și astfel, când am ajuns sus, bătrâna ursoaică, ea m-a auzit venind. Astfel foarte bănuitoare și ea a alergat afară și și-a chemat puii.

4DE LA ACEL TIMP

Păi, micii---micii, inși drăgălași, de obicei când este ceva astfel, tu nu ți-ai luat aparatul de fotografiat, știți, ca să fotografiazi. Și ursulețul, unul din ursuleți a fugit afară, celălalt doar stătea acolo. Ei bine, m-am gândit, „Care-i problema cu micul ins?”

⁹ Și ea a chemat din nou. Dar el---el-n-a venit. El doar stătea acolo, avea capul în jos. M-am gândit: „Ei bine, ce se întâmplă cu acel ins mic?”

Ei bine, eu aveam un topor vechi în mână și o pușcă veche ruginită așezată în cort, dar cred că ea era distrusă în bucăți la acel timp. Și eu n-am vrut oricum s-oucid pe ea, pentru că aceea ar fi lăsat doi orfani în pădure. Astfel că m-am gândit: „Ei bine, acum...”

Și am păstrat un pom în minte din cauza acelor doi pui, ea urma să zgârie, voi știți, așa că m-am gândit: „Acum, dacă eu doar aș putea vedea ce-l face atât de curios pe acel ins mic, el era doar... De ce?” Am zis: „De ce n-a venit el când l-a chemat mama lui?”

Astfel eu doar am continuat să pășesc în acest fel și să mă uit după un pom, mergând în jur. M-am gândit: „Ce se întâmplă?”

Am spus: „Hei, ieși afară de-acolo.” Și el doar stătea acolo. Și eu...

¹⁰ Și bătrâna ursoaică și celălalt pui lângă...Și---șipuiul și mama umblând prin jur mormăind știți și ea, chemându-și puiul și el nu se mișca. Și m-am gândit: „Acum, este ceva ce a găsit el și aceea este ce-l interesează.”

Când am ajuns într-o parte, acel ins mic avea găleata mea cu miere. Și el o avea astfel în lăbuță, știți. Și el a luat jos capacul ei. Acum, el nu știa cu adevărat cum s-o mănânce, astfel că el și-a luat lăbuța și a lipit-o în jos în felul acesta, știți și lînea și lînea. Și eu am ajuns lateral: am răs de el un pic. Și am spus: „Ieși afară de-acolo.” Și el s-a întors și a privit. Și ochii lui atât de plini de miere, el nu mă putea vedea, voi știți și el nu vedea în jur, privind înspre mine astfel. Aceea era doar peste toată burtica lui, știți, doar atât de plin de miere cât putea el fi.

Și m-am gândit: „Dacă el nu are un jubileu de cincizecime, eu n-am văzut niciodată unul: nicio condamnare, nicio frică. El doar își avea laba lui în găleata cu miere, doar lingând.”

¹¹ Ei bine, cred că aceea este ceva ce am avut noi în această săptămână. Nu ne pasă ce ne spune cineva, aceea este; motivul că noi suntem pentecostali. Nu ne pasă ce ar spune cineva; noi ne închinăm lui Dumnezeu. Astfel că noi doar avem mâinile noastre în găleata cu miere, drept până la coatele noastre și doar lingem. Poate, nu se vede atât de mult, voi știți, dar noi suntem plini de miere.

Voi știți lucrul ciudat despre asta, ca să termin mica noastră povestire, știți ce s-a întâmplat apoi? Când el în sfârșit a lins toată găleata, eu doar am stat și l-am lăsat să aibă un timp bun. Deci...Astfel după ce el a terminat-o, el a ieșit clătînându-se, s-a dus acolo și ceilalți l-au lins. Prin urmare, dacă ei n-au intrat la adunare, ei vor linge, doar continuați să mărturisiți.

Da, mama și celălalt doar îl lingeau cât de tare puteau ei. Ei doar luau ceva din ce-a rămas. Vedeți? Astfel...Dar el avea mâna sa în găleata cu miere.

¹² Părtașia, nu este nimic asemenea ei. Bătrânul dr. Bosworth mi-a spus într-o zi; el a spus: „Frate Branham, știi ce este părtașia?”

Am spus: „Cred că da.”

A spus: „Sunt doi inși într-o corabie.” Astfel aceea este chiar corect.

Bucuros să-l văd pe vecinul meu aici, în această dimineață, fratele Fred Sothmann, unul din administratorii bisericii mele, fratele Banks Wood, alt administrator al bisericii noastre la Tabernacolul din Jeffersonville, eu chiar doresc ca voi să vă ridicați în picioare cei doi frați, doar un momentdacă tu dorești frate Fred, dacă asta nu ar face... Astfel ca oamenii să știe că sunt doi din administratorii noștri la biserică.

¹³ Și noi avem pe alți prieteni aici; soțiile lor și cei dragi ai lor sunt aici. Și eu aș vrea să fac o remarcă despre fratele Wood; soția lui care stă acolo îmi este---este vecină cu mine. Domnul Wood este un antreprenor. Domnul Sothmann este un fermier din Canada. Fratele Welch Evans, care stând aici într-un colț, un alt frate credincios. Acești doi frați care stau aici, unul canadian, celălalt din Georgia, soțiile lor aici. Ei---ei conduc mașina cam o mie de mile(aprox. 1600 km) fiecare drum în fiecare duminică atunci când eu predic la Tabernacol, aceea este o venire loială. Foarte buni prieteni...

Și domnul Wood fiind un antreprenor, el a fost pe-acolo, crescut într-o familie loială de Martori ai lui Iehova. Și el avea un băiat olog; paralizia infantilă i-a răsucit picioarele. Și soția lui, cred că ea a aparținut la „Biserica lui Dumnezeu”, „Biserica lui DumnezeuAnderson”sau metodistă. Care era, soră Wood? A fost asta Anderson...„Biserica lui Dumnezeu”. Și deci ei au...

¹⁴ Cineva le-a spus că eu aveam o adunare în Louisville și ei s-au dus acolo și atunci au văzut acolo într-o seară, un băiețuș luat dintr-un

6DE LA ACEL TIMP

cărucior cu roțile care era cu o paralizie spastică și a pășit spre platformă. Micul ins a fost uns cu Duhul Sfânt și a predicat pe platformă.

O tânără doamnă la care doctorii au renunțat, care a avut acea boală că oasele se macină. Și ea...De la brâu în sus ea nu se mișcase de patru sau cinci ani și aici s-a ridicat de pe targă la AȘA VORBESTE DOMNUL, a alergat în sus și-n jos pe platformă și pretutindeni, perfect normală și bine.

Inimile lor au început să flămânzească după Dumnezeu. Domnul Wood, la acel timp, fiind un antreprenor, avea o lucrare pe care trebuia s-o termine, foarte repede. Și el și soția lui au plecat la Houston, Texas, unde slujitorul baptist a provocat o dezbatere. Și doar lasă-i să provoace. Dumnezeu întotdeauna lucrează aceea exact corect. Acolo a fost unde fotografia Îngerului Domnului a fost luată. Vedeți? Domnul Wood stătea prezent când El a coborât.

¹⁵ Am plecat de-acolo în Finlanda, Suedia, țările scandinave. Pe drum înapoi, m-am dus într-un oraș aproape unde acest bărbat tânăr a venit la Domnul în timp ce eu predicam. Acesta este unul din copiii mei de la slujire, fratele Hill. Și eu cred că aceea era așa, frate Hill. Și ascultând acești frați, cum că diferite lucruri s-au desprins și...Eu îmbătrânesc acum și prin urmare, aceea mă face să mă gândesc la acești băieți tineri care vin, că vor lua locul meu după un timp. Sunt atât de bucuroși să-i văd...

Singurul lucru, la care eu am tânjit să fiu, când eu voi vedea Adunările, Biserica lui Dumnezeu, Pelerinii și altele diferite, eu---eu aș fi gata să spun în această dimineață, ca Simeon: „Doamne, lasă slujitorul Tău să plece în pace,” când îi pot vedea, o singură inimă și un singur acord, doar topiți împreună.

Satan vă ține să vă bombardați unul pe altul, el nu trebuie deloc să bombardeze. Vedeți? Voi doar vă bateți pe voi înșivă. Vedeți? Când eu văd acea măreață biserică răscumpărată a lui Dumnezeu că vine împreună, ca un singur întreg, eu voi închide Cartea atunci și O voi înmâna fiului meu, Iosif și voi spune: „Billy, du-o mai departe, fiule.” Ceilalți copii ai mei, fiii mei: „Mergeți mai departe acum și doar stați în acel fel” Mileniul va fi în desfășurare când asta ia loc.

¹⁶ Acum, domnul Wood a venit la...Frate Wood, care era numele acelui oraș din Ohio? Cleveland. Noi aveam un mare cort de adunare acolo și tu puteai cu greu să ajungi lângă el. Și el fiind un „Martor al lui Iehova” atunci și tatăl lui și mama lui, „Martori ai lui Iehova” stricți, toți ai lui...Tatăl lui era unul citit. Și stând departe în spate în adunare cu băiețașul său olog, Duhul Sfânt s-a mișcat. Și eu nu știu exact cuvintele

pe care le-a spus El; eu aş zice aceasta, a fost cam așa: „Bărbatul de acolo din spate care are un băiat care este---Și soția lui este poate din Kentucky sau...”Voi știți cum face El de obicei. „Acel băiat care a avut piciorul olog este acum vindecat, AȘA VORBEȘTE DOMNUL.” Băiatul nici măcar nu știe care picior a fost; el trebuie să stea jos și să se gândească; el era atât de perfect îndreptat. Vedeți?

Și fratele lui, fiind un Martor al lui Iehova a venit; ei l-au excomunicat pe el foarte repede când el a făcut aceea. Domnul Wood și-a încheiat contractele și a cumpărat o casuță alături de ușa mea și este un adevărat creștin al cincizecimii. Eu nu spun asta ca...Sau că el stă aici, dar ei sunt adevărați vecini, oameni adevărați.

Casa mea, eu nu trebuie niciodată să mă îngrijorez de ceva în legătură cu ea: el este acolo, doar...Dacă curtea are nevoie să fie cosită, el o cosește și doar orice de felul acela. Doar să fie aproape.

¹⁷ Fratele Fred Sothmann, mulți din aceștia, fratele Tom Simpson, care stă acolo, acei oameni au venit din Canada doar să...Ei s-au așezat acolo afară, sunt acolo de doi ani acum, într-o rulotă, doar să fie aproape când avem servicii.

O, ce prieteni ca aceia, ce înseamnă asta pentru tine. Acum, este glorios să ai prieteni prețioși.

Astfel, fratele fratelui Wood, Lyle, a venit într-o zi. Și cred că, el a vrut să-l întrebe în ce fel de păcăleală s-a încurcat. Și astfel el a spus: „Acelaeste fratele de-afară de-acolo tăind iarba mare și...” Cu salopeta pe mine și pălărie de paie. Am intrat să vorbesc cu el. S-a întâmplat să fie Duhul Sfânt care a venit pe-aproape și a început să-i spună despre el, fiind un bărbat căsătorit, având doi copii și așa mai departe. Astfel el---el s-a gândit: „Păi, Banks i-a spus aceea.” Și eu am prins ce gândea el. Și astfel oamenii care spun aceea nu realizează că tu îți dai seama ce gândesc ei. Vedeți? Voi...Dumnezeu descoperă exact ce este în inima lor. Dar (vedeți?) ei---ei într-adevăr nu cred asta.

Astfel că am spus: „Dar iată un singur lucru pe care Banks nu mi l-a spus; noaptea trecută, aproape că era să-ți fie capul împușcat. Soția ta, cu care---cu care ești căsătorit, dar tu erai cu o femeie cu părul roșu noaptea trecută și ea a trebuit să te ascundă în cameră și acela care bătea la ușă și tu ai trimis-o la ușă, altfel acel om ți-ar fi zburat creierii.” Aceea l-a prins pe el. El știa că acela era adevărul.

¹⁸ Noi ne-am dus să pescuim jos pe mal și noi am rămas fără momeală și astfel noi stăteam acolo într-o dimineață...Eu prindeam acești

peștișori cu o undiță simplăca să-i folosim ca momeală în acea noapte. Și fratele lui a spus; eu am spus: „Duhul Sfânt este aproape. El vrea... Ceva urmează să se întâmple.” Am spus: „Poate o înviere va avea loc.” Am spus: „Poate, probabil, eu am circa cinci sute pe listă acolo, copilași și totul.” Am spus: „Poate ceva este...”

19 Apoi s-a întâmplat să gândesc, poate înainte de-a pleca...Scuzați asta, surorilor; mie nu-mi plac pisicile. Eu doar nu le suport. Și astfel ele...Mie---mie nu mi-e frică de ele...acel sentiment înfiorător ele mi-l dau mie. Astfel ele...Fetița mea s-a dus jos pe cărare și ea și o altă fetiță din vecini au venit și ea a spus: „O, tati,” voi știți ea avea acea privire cu adevărat tristă. Ea a spus: „Cineva a aruncat o---o biată pisică.” Și eaa mâncat ceva. Și a spus: „Este în cea mai rea stare.” A spus: „Ea este---este otrăvită. Va muri.” Și a spus: „Tati, nu te superi pe mine dacă păstrez acea pisică, nu-i așa?”

Și eu am spus: „Ei bine, dacă ea va muri,” am spus: „eu mă gândesc că nu mă voi supăra”.

A spus: „Vrei să te rogi pentru ea?”

Noi tocmai ne rugasem pentru un cățel, știți care era pe moarte și el s-a făcut bine, un câine mare, este minunat acum. Astfel...Și voi ați citit povestea oposumului și toate acele lucruri, care... Ei bine, Dumnezeu, aceea este creația Lui, la fel ca...

Astfel am spus: „Să văd pisica.”

Astfel ea și cealaltă fetiță au dus-o în jurul casei. Și eu am spus: „Ei bine, da, noi o vom ține. Du-te adă o cutie.” Și în dimineața următoare, noi aveam cam zece pisicuțe, voi știți. Și astfel, apoi, astfel ele le-au avut. Așadar băiețașul meu, Iosif, a ieșit afară și s-a uitat la una din ele și el este doar o fărâmbă de ins și el a strâns-o prea tare și a aruncat-o jos. Și eu credeam că el a omorât-o pe micuța. Ea s-a zbatut pe-acolo de câteva ori. Eu m-am gândit: „Probabil, este acea pisică, știți, când mă duc înapoi, acea pisică va fi moartă și Domnul doar o învie.”

20 Deci, în dimineața următoare, noi pescuiam. Domnul Wood de-acolo și fratele lui și eu. Noi ne-am tras într-un golf mic. Și noi prindeam plătică destul de mare, voi îi numiți aici, cred, peștii soareluții numim noi acolo în Kentucky, pe munți; și o briză adia. Era o dimineață frumoasă.

Și Lyle stătea acolo nu cu o undiță simplă, dar cârligul îmi părea mie ca și când el urma să prindă balene cu el. Și el avea viermele agățat pe el. El a aruncat direct acolo, în loc să prindă peștele, el doar a lăsat...El a înghițit cârligul direct în burta lui mică. Și---și când el l-a scos afară, el a spus: „Acum, uitați aici ce am prins,” micuțul individ cam așa de lung.

Astfel că el doar l-a prins în mână, stomacul scos, branhiile și tot...singurul lucru ce putea face el. Pentru că cârligul a fost direct în burta lui mică, în loc să-l prindă, știți. Și eu am spus și el i-a tras stomacul lui mic afară și l-a aruncat pe apă astfel. El a spus...Și el a tremurat de patru sau cinci ori și și-a întins aripioarele. El a spus: „Tu ți-ai dat ultima răsuflare micuțule.” Și oricum, el arăta într-un fel ca un băiat înalt de la țară.

Și am spus: „Acum, frate Lyle,(vedeți?), tu nu lăsa niciodată un pește să înghită cârligul.” Am spus: „Ia doar o momeală pe vârf și chiar imediat ce el o atinge, trage-l în felul acela. Vezi?” Și noi stăteam acolo vorbind, micul ins zăcea pe-acolo pe apă cam o jumătate de oră și o briză ușoară s-a ridicat și l-a suflat înapoi la țarm. Noi ședeam acolo vorbind și prinzând acești pești și scoțându-i din cârlig; nu să ucidem peștele, pentru că eu aveam cel puțin două sute sau mai mulți, cred, frate Banks, pe margine afară pe firul cu cârlige. Astfel noi am prins cu o zi înainte și i-am tăiat și i-am pus pe sfoară. Dar doar vă arăt ce face Dumnezeu, cum se preocupă El de toate.

²¹ Dintr-odată, Ceva a venit măturând acele dealuri, ca un vânt, s-a ridicat în barcă. El a spus: „Ridică-te în picioare.” M-am ridicat. El a spus: „Vorbește și aceea va fi așa.”

Am spus: „Ce?”

„Acolo zace acel pește mort!”

Am spus: „Peștișorule, eu îți dau viața în Numele lui Isus Cristos.” Peștișorul s-a întors astfel și a plecat înotând prin apă. Care zăcea acolo și stomacul lui tras afară prin gură și branhiile lui...

²² Acum, această biblie este deschisă în fața mea. Este aceea adevărat, frate Wood? Domnul Lyle Wood doar a căzut peste barcă. A spus: „Are aceea ceva în legătură cu mine? Pentru că eu am spus acelui peștișor,” el fusese mort cam de o jumătate de oră, a spus: „Că eu am spus, tu ți-ai dat ultima răsuflare?”

Eu am spus: „Nu.”

A spus: „Frate Branham, de ce și-ar folosi Dumnezeu puterea Lui să aducă acel peștișor la viață și eu am văzut în acel registru duzine de copii spastici? Eu nu pricep aceea.”

Am spus: „O dată El a venit afară din cetatea Ierusalimului, acolo unde erau oameni care zăceau acolo cu lepră și pe moarte și în toate stările, El s-a dus. Și El a văzut un pom, n-avea niciun rod pe el și El a spus: „Blestem acel pom.” Și pomul s-a uscat. A folosit puterea Sa să

blesteme un pom și oamenii zăceau acolo pe moarte, sute cu lepră și tot felul de boli.”

Asta doar merge să arate că Dumnezeu este interesat, nu contează cât de nesemnificativ, cât de mic, cât de mare, El este interesat în toți. Natura Lui...Astfel dacă bisericile noastre sunt mici, dacă ele sunt mari, dacă tu ești un membru laic, dacă tu ești o casnică, dacă tu ești...Orice ești, Dumnezeu știe și este interesat de tine și în ceea ce tu faci pentru El. Asta este adevărat. Așa că noi suntem fericiți în această dimineață să știm că noi slujim unui astfel de Dumnezeu.

²³ Acum, eu am documentele mele pentru impozit zăcând acolo la oficiul poștal, închide cred la ora unsprezece în această dimineață, așa că nu pot predica mai mult de trei ore, sunt sigur. Deci, voi mă iertați pentru nesăbuinta mea, presupun. Dar chiar și Dumnezeu are simțul umorului, voi știți așa că---așa că noi.

Eu trebuie să spun ceva ca să mădesprind pe mine însumi. Și voi, niciunul, prețiosul meu frate, soră nu veți ști niciodată ce fac acele vizituri. Seara trecută, după ce El a intrat în audiență, din câte îmi amintesc cel mai bine, totul mi se pare un vis după ce asta se întâmplă. Voi se cuvine să-l urmați pe Billy Paul uneori sau aceia care trebuie să mă ia de-acolo și să mă scuture, să mă lovească la fluiorul piciorului sau să vorbească despre mersul la pescuit sau ceva ca să mă scoată din aceea. Asta nu este în timp ce voi sunteți sus acolo: nu este în timp ce voi sunteți acolo jos; asta este când voi sunteți întreacestea. Vedeți?

Atunci, ca profetul când el a dat mesajul lui și--și a chemat foc din cer și ploaie din cer și apoi după patruzeci de zile a rătăcit în pustie. Și Dumnezeu l-a aflat departe într-o peșteră. Vedeți? Este între; Asta nu este când eu stau în picioare cum sunt eu acum. Nu când tu ești acolo sus, tu te simți ca și când ai putea întoarce lumea cu susul în jos. Ci este când tu ești între acele timpuri.

Și eu cred că ei trebuie să aibă un dans aici înăuntru, după un timp. Eu sper ca și noi să facem aceasta în această dimineață, un dans penticostal, un dans penticostal.

²⁴ Și observați, un alt lucru pe care eu doar aș vrea să-l spun, printre oamenii penticostali. Există un singur lucru pe care noi îl uităm prietenii, este amabilitatea noastră penticostală. Vedeți? Parcând în fâșiile de teren...Uneori eu am observat frați penticostali, când tu cu adevărat poți să te tragi puținși să dai altcuiva șansa să parcheze alături de tine, dar tu conduci în asta oricum: pentru că cineva face într-adevăr ceea ce noi numim „unboo-boo” pe drum, tu mergi cu viteză și i-o tai. Ascultați. Acea

nu este calea să fii un creștin pentecostal. Înțelegeți? Să luăm în considerare omul de alături. Dacă el este greșit, lasă-l să fie greșit. Dacă te modelezi după el, atunci tu ești greșit. Vedeti? Să ne gândim la celălalt ins. Și doar să încercăm să facem corect și să gândim corect.

²⁵ Eu am o lozincă: „Acționează corect; este datoria ta către Dumnezeu. Gândește corect, este datoria ta față de tine însuși. Și tu trebuie să reușești.” Și dacă tu încerci să practici lucrul corect(Înțelegeți?), aceea va crește în jurul tău ca o viță; ea te va îmbrățișa în asta. Și dacă tu nu poți să-ți iubești dușmanul atât de mult cât îi iubești pe aceia care te iubesc, există ceva greșit undeva. Vedeti?

Acum, nu doar să gândești: „Este datoria mea să-mi iubesc dușmanul.” Tu trebuie într-adevăr să-l iubești.

Am fost sponsorizat de un grup de oameni chiar recent, oameni buni, nimic împotriva lor, ideile lor sunt ideile lor. Eu nu trag linii. Dar acest grup de oameni, șaptezeci și două de biserici, au sponsorizat și ei au un fel în care ei botează prin scufundare, într-un--un fel în care alții nu cred în a boteza în acel fel. Așa că, acest presbiter de district m-a sunat și a spus: „Frate Branham, tu ai avut un om pe platformă seara trecută care era botezat greșit.

Am spus: „Păi, poate el era.”

Și el a spus: „Ei bine, noi doar vom trage o linie mică. Tu ești prea compromițător.”

Am spus: „Stai puțin.” Am spus: „Acel frate avea Duhul Sfânt, nu-i așa?”

El a spus: „Ei bine, el nu putea avea păcatele iertate pentru că n-a fost botezat pentru iertarea păcatelor lui.”

Am spus: „Dar Dumnezeu i-a dat Duhul Sfânt. Așa că dacă Dumnezeu l-a acceptat în felul acela îl accept și eu.”

Și ascultați, eu mai degrabă aș fi greșit scriptural și să am felul corect de duh, decât să fiu corect scriptural și să am felul greșit de duh...Contează ce se arată în afară. Înțelegeți? Aceea este ceea ce...Tu ești în afară...Viața ta dovedește ceea ce ești tu.

²⁶ Acest om a spus: „Eu sunt...Noi tragem un cerc mic și te tragem afară din cercul nostru.”

Am spus: „Și eu voi trage un cerc mic și vă voi trage înapoi înăuntru iarăși.” Vedeti? Deci eu...asta este, vă aduc drept înapoi. Eu...Voi nu mă puteți pune afară, deoarece Dumnezeu mă pune înăuntru. Vedeti?

12DE LA ACEL TIMP

Deci voi nu puteți---nu puteți să mă scoateți afară. Deci acela este felul în care noi urmează să facem. Înțelegeți?Credeti asta.

Voi sunteți un grup minunat de frați. Binecuvântată fie legătura care leagă inimile noastre în iubire creștină. Părtășia inimilor înrudite este ca cea de sus.

Lăsați-mă să vă spun asta ca frate al vostru. Eu doar am trecut de vârsta de douăzeci și șase de ani, ziua trecută, voi știți. Voi știți asta, nu-i așa? Am vrut să spun, pentru a doua oară. Vedeți? Prin urmare eu nu știu cât timp eu voi mai fi cu voi. Nu știu despre aceea. Dar lăsați să vă spun un secret mic. Cea mai puternică forță din lume nu este vorbirea în limbi sau interpretarea limbilor sau fiind onorat de Dumnezeu să fii un slujitor sau să fii un evanghelist sau să fii un profet; cea mai puternică armă pe care am aflat-ovreodată în viața mea este dragostea. Ea va...Dragostea fileo, acel cuvânt grecesc vine de la prietenie, așa cum tu ai pentru soția ta. Este o diferență. Ea va face o mamă pentru copilul ei să alerge printr-un foc arzând. Viața ei nu înseamnă nimic. Aceea este fileo. Ce va face dragostea „agape”(Vedeți?), dragosteadumnezeiască.

²⁷ Noi trebuie să iubim, să ne iubim dumnezeiește unul pe celălalt. Atunci tu nu vezi greșeala fratelui tău. Dacă el face o greșeală, tu niciodată... tu privești peste vârful ei și tu-l iubești oricum. Vedeți? Asta este! Iubești pe aceia care te iubesc, atunci nu face și păcătosul același lucru? Dar să iubești pe aceea care nu te iubesc. Aceea este ceea ce arată că Duhul lui Dumnezeu este în tine, pentru că El te-a iubit când tu erai dușmanul Lui. Și El te-a iubit. Și acel Duh este în tine, el te va face să-ți iubești dușmanul așa cum faci cu prietenul tău.

Putem să ne aplecăm capetele, după toată această mică vorbire, noi am putea prinde Cuvântul.

Mărețele Iehova, noi suntem un popor legați de eternitate. Ne aplecăm fețele către țărâna din care am fost luați. Și dacă Tu zăbovești, într-o zi, unul câte unul, noi ne vom întoarce înapoi în acea țărână. Dar în acea dimineață a învierii, noi ne vom întâlni.

Așa cum m-am uitat de-a lungul acestei mese în această dimineață, așa cum eu am făcut-o în multe adunări, am privit în sus și-n josul acestui rând și în afară și am văzut bărbați, predicatori ai evangheliei aici, stând aici, care probabil, au predicat evanghelia când eu eram un băiat păcătos. Sunt mame în vârstă cu părul cărunț au luat din banii care erau pentru copii să ajute aceste biserici pe care acești băieți le reprezintă. Eu poate niciodată nu-i mai văd din nou după ce această adunare se termină. Noi poate nu ne vom mai întâlni niciodată din nou la

un mic dejun pe acest pământ. Dar un singur lucru este sigur, noi ne vom întâlni la cină cândva într-o țară mai bună.

²⁸ Când noi ne gândim la acea măreață întâlnire în cer, când acea masă mare este întinsă de-a lungul boltelor din eternitate în eternitate și toți răscumpărații din toate epocile așezați în jurul acelei mese și noi privim de-a lungul mesei unul la celălalt, fără îndoială o lacrimă mică se va prelinge în jos pe obrajii noștri amintindu-ne aceste întâlniri și timpuri. Ne dăm mâinile unii cu ceilalți și le vom strânge cu dragoste de frate și soră. Atunci mărețul Rege care va veni, va șterge toate lacrimile din ochii noștri și va spune: „Nu plângeți, copii! Totul s-a terminat. Intrați în bucuriile Domnului care au fost pregătite pentru voi de la întemeierea lumii.”

Tată, în timp ce este lumina zilei, în timp ce este pământ și în timp ce noi suntem în timp-spațiu, să lucrăm cu tot ce este în noi, să aducem fiecare persoană acolo ca noi să putem sta în acea măreață părtășie.

Binecuvântează acești oameni, acești frați, acești...Unii din acești bărbați tineri și bărbați în vârstă, și aceste femei și acești copilași. Ne rugăm ca tu să-i binecuvântezi din abundență cu puterea și prezența Ta. Fie ca această adunare să crească într-o singură trezire constantă de la biserică la biserică. Fie ca braț la braț și inimă la inimă, fie ca noi să punem eforturile noastre împreună pentru Împărăția lui Dumnezeu până noi Îl vedem pe Isus. Noi o cerem în Numele Lui și pentru gloria Lui.Amin.

²⁹ În cartea lui **Matei capitolul al-4-lea, al-17-lea verset**, noi citim aceste cuvinte.

***Și de la acel timp Isus a început să predice și să spună:
Pocăiți-vă căci împărăția cerului este aproape.***

O să iau un subiect mic și voi urmăriacel ceas; subiectul: „**De la acel timp.**”

Acum, sunt timpuri în care noi putem spune: „De la acel timp.” Sunt timpuri când noi ca și un copil, acești slujitori de-aici ar putea spune: „Am fost la biserică,” și...Sau „Am fost în câmp,” sau „Eu citeam biblia și de la acel timp.”

³⁰ Un băiețușsau om în vârstă, noi avem un anumit timp când ceva se întâmplă și apoi noi spunem: „De la acel timp.”

Băiețușul poate spune: „Tu știi, eu---eu n-am mințit niciodată în viața mea. Dar într-o zi, eu mi-am făcut o țigară din mătasea porumbului și am mers în spatele vechiului horn de fum și---și am fumat această țigară

14DE LA ACEL TIMP

și am luat ceva cafea și mi-am pus-o în gura mea astfel ca mamei să nu-i miroase. Și ea a spus: „Fiule, ai fumat tu?” O lumină roșie se *aprinde*...

„Nu minți, băiețelule, nu minți.” Conștiințazice: „Nu minți.”

„Nu, mami.” Tu ai rupt fiecare barieră atunci. „Și de la acel timp, eu am început să mint.”

Acela este felul în care noi începem. Noi trebuie să marcăm asta, de la un timp, ceva s-a întâmplat. Și de la acel timp, aceea a schimbat lucrurile. Noi toți avem acele feluri de timpuri.

³¹ Femeia imorală umblă pe stradă, ea ar fi putut spune: „Odată, eu eram curată ca un crin și strălucitoare ca după ploaie ca și cum din cer a căzut rouă peste mine și eu am fost tot așa de pură ca acel crin. Eu am ieșit cu un băiat care m-am gândit că va fi un gentleman. Într-o seară el mi-a dat un cola cu alcool. M-a sărutat într-un fel în care nu ar fi trebuit să mă sărute. În loc să mă trag la o parte de la el și să-l pălmuiesc în față; darmegând acasă, m-am aruncat în brațele lui; și de la acel timp...” Vedeți, a fost întotdeauna ceva. „Atunci mi-am distrus viața.”

³² Am vorbit cu o astfel de femeie ziua trecută. Ei o aveau la psihiatrie. Am intrat să mă rog pentru ea.

Ei au spus: „Du-te înapoi.”

În cămăși de forță. Acea era într-adevăr ceea ce s-a întâmplat seara trecută. Viziunile mergeau direct înaintea chemând acei oameni de pe paturile de campanie și lucruri; dar când gloria lui Dumnezeu a căzut în acea clădire, eu nici măcar nu mai puteam auzi. Știți felul în care eu am trimis slujitorii acolo jos? Vreau ca această audiență să știe și acești oameni să știe, când eu plec de-aici, că ei nu trebuie să trimită după mine ca să mă rog pentru ei. Am vrut ca oamenii să știe că acești slujitori ai lui Dumnezeu pot pune mâinile peste bolnavi. Nu este nimic la o singură persoană; este că noi suntem un grup de oameni. Noi suntem familia lui Dumnezeu.

³³ Mergând în salonul de urgență, era o femeie tânără frumoasă care stătea acolo, ochi mari, maro și părul de culoare închisă. Ea părea ca și cum ea ar fi fost regină în palatul oricărui bărbat.

„Bună ziua.”

Ea a spus: „Bună ziua, frate Branham.”

M-am uitat în jur și acolo ei erau în cămăși de forță țipând și înjurând și o femeie folosindu-șiplosca și ștergându-și fața în ea. Scuzați aceea, după ce voi ați mâncat micul dejun, dar, doar nebunie.

Și acolo este ceea ce credința ta are...când tu predici vindecarea divină.

Am spus: „Ei bine, eu doar nu știu de unde să încep.”

Tânăra doamnă a spus: „Aș vrea să începi cu mine, dacă nu te...”

Am spus: „Tu nu ești o pacientă!”

A spus: „Ba da, domnule.”

Am spus: „Ei bine, care-i problema?”

A spus: „Domnule Branham, am fost crescută într-o casă creștină. Am fost crescută să-l onorez pe Dumnezeu.” A spus: „Odată am ieșit cu un băiat. Mama mea și tatăl meu m-au avertizat să nu merg cu un asemenea băiat. Dar, a spus: „El era drăguț; el avea, știi, păr frumos.”

³⁴ Și o, desigur, aceea este---aceea este în regulă. Sigur. Și eu nu blamez nicio femeie să arate cel mai bine și oricum, fiți curate. Și, doamnă, aceea este în regulă. Dar eu doar urăsc să văd pe cineva că se desfigurează pe ele însele, aceste femei, nici măcar nu mai arată ca o ființă umană. Vedeți? Eu...Dar să arătați curate; fiți ca o doamnă. Și bărbaților, nu fiți neîngrijiiți; aceea nu este smerit; aceea este murdar. Vedeți? Fiți curați, dar nu încercați să...Știți, este doar...Nu încercați să faceți lucruri ca acelea. Doar fiți un frate ordonat. Vedeți și doar---doar fiți voi înșivă. Urăsc să văd pe cineva că încearcă să joace teatru ceva ce ei nu sunt cu adevărat.

³⁵ Scuzați-mă pentru părăsirea acestui subiect un minut. Eram în Florida și cineva a spus...Eram jos acolo să ajut acest mic predicator, David, micul David, acum câțiva ani. Și el a ajuns la strâmtoare acolo și m-am dus să-l ajut. Așa că noi am avut...Domnul ne-a dat o mulțime mare acolo și atât de mulți oameni pe care eu nu i-am putut vizita pe toți. Așa că unul din ei a spus: „Ducea vrea să te vadă.”

Am spus: „Cine? N-am auzit niciodată un asemenea nume.”

A spus: „Ducea.”

Am spus: „Ei bine, ce este aceea?”

A spus: „Este femeia care are în proprietate tot acest domeniu de aici. Ea ne-a lăsat să punem aici acest cort.”

Am spus: „Păi, privește numai la sutele de oameni bolnavi acolo afară care încearcă și ei să mă vadă, să mă rog pentru ei.” Am spus: „Este ea bolnavă?”

A spus: „Nu, ea doar vrea să vorbească puțin cu tine.”

„O,” am spus, „dacă am timp, lasă-mă să-l petrec cu acei oameni de-acolo care au într-adevăr nevoie de asta.”

³⁶ Ei bine, ei au adus-o pe ea în spatele treptelor cortului, unde am coborât eu. Și eu---eu---eu sper să nu spun nimic rău: o femeie mare care

16DE LA ACEL TIMP

stătea acolo cu destule bijuterii pe mâinile ei să susțină un misionar de zece ori în jurul lumii, stând acolo. Și ea avea o pereche de lentile, ochelari pe un băț și îi ținea astfel.

Acum, voi știți și eu știu, că voi nu vă veți uita prin ochelari de felul acela, să vedeți ceva. Dar ce era aceea? A juca teatru. Vedeți? Și ea a privit prin ei, a spus: „Sunteți---sunteți---sunteți doctor Branham?”

Am spus: „Nu, doamnă.” Am spus: „Sunt fratele Branham.”

37 Ea și-a întins brațul ei așa și a spus: „Sunt încântată să văcunosc.”
M-am întins și am avut o strângere din acea mână mare grasă; am spus: „Țineți-o jos aici astfel ca eu să vă cunosc când vă văd din nou.” Vedeți, în felul acela. Astfel eu---eu---eu...Vedeți? Deci, ce era aceea? Ea doar încerca să fie ceva ce nu era. Ce sunteți voi oricum: Șase picioare(*doi metri*)de țărână. Și asta-i tot. Doar un mic nume de „ducesă” sau---sau„doctor” sau---sau Ph.D. sau L.L.D(*titluri de doctorat*), care nu are nimic de-a face cu tine; este că tu ești o creatură a timpului pe pământ. Vedeți?

38 Acum, această tânără doamnă, i-am spus: „Ce s-a întâmplat?”

Ea a spus: „Ei bine, un băiat, acest băiat fuma” și a spus: „el a încercat să mă facă să fumez și eu n-am vrut s-o fac.” A spus: „Într-o seară el mi-a dat o bomboană„Spanish fly”. Voi, veterinarii sau doctorii, știu ce înseamnă aceea.

Astfel ea, a spus: „El m-a dus pe drumul greșit.” A spus: „Atunci eu am mâncat acea bomboană, crezând că asta era în regulă.” Ea a spus: „Nu știu ce s-a întâmplat până în ziua următoare șimoravurile mele de tânără doamnă erau ruinate.” Și ea a spus: „Apoi m-am gândit:care este diferența? Am început să beau.”

39 A spus: „M-am alăturat bisericii; am făcut tot ce știam face.” Și a spus: „Apoi în sfârșit, am fost un timp la „Casa bunului Păstor” într-o instituție catolică. Și m-am alăturat bisericii catolice, m-am gândit că aceea mă va ajuta: n-a făcut-o. Când am ieșit afară, am făcut același lucru.” A spus: „Eram o vagaboandă, o prostituată.”

A spus: „Am băut; eram alcoolistă.” Și a spus: „Apoi când am încetat cu aceea,” a spus, „ei m-au închis din nou. Am fost doi ani într-un penitenciar de femei.” Și a spus: „Când am ieșit de-acolo, m-am alăturat altei biserici,” și a spus: „Nu mi-a făcut niciun pic de bine.” Și a spus: „Și am auzit de adunările tale. M-am gândit că aș veni jos și să văd dacă ai putea să mă ajuți.”

Și m-am uitat la ea: o femeie frumoasă. M-am gândit: „Ce? Nu putea ea să fi fost o regină a unui evanghelist obosit, venind din câmp,

extenuat, o soțioară dulceși-arfi pus brațele în jurul lui, i-ar fi spus: „Dragule, știi că ești obosit.”

⁴⁰ Voi nu știți ce-ți face aceea. Știți voi? Când timpurile trec...Nu există nimic ce poate înlocui atingerea unei soții dulci reale. Corect. Dacă Dumnezeu ar fi putut să-i dea unui bărbat ceva mai bun, El ar fi făcut-o.

M-am gândit: „Ce ființă micuță dulce putea fi!” Am spus: „Vreau să te întreb ceva. N-ai simțit niciodată în viața ta, vreodată ca și cum ți-ar place să ai un soțior și să ai bebeluși și să fii ca?...”

Ea a spus: „Desigur, domnule Branham.” A spus: „Aceea ar fi dorința inimii mele.”

Păi, o femeie nu poate gândi aceea și să fie prea departe de linie, voi știți.

Și a spus: „Dar cine ar vrea să mă ia?” Ea a spus: „Eu---eu---eu sunt...Tu doar...Eu---eu nici n-aș vrea măcar să vorbesc vreodată în fața unui slujitor de lucrurile josnice, murdare pe care le-am făcut.” Și totuși o femeie tânără poate de douăzeci de ani...

Și am spus: „Ei bine, ne putem ruga?”

A spus: „Da.”

Am îngenuncheat; am spus: „Eu vreau ca tu să te rogi. Și tu să-i ceri lui Dumnezeu să te ierte de aceste lucruri.”

Și ea a spus: „Am făcut asta de atât de multe ori. Nu funcționează.” Am spus: „Păi, încearcă asta iarăși.”

⁴¹ Ea a îngenuncheat, s-a rugat. S-a ridicat înapoi sus. A spus: „Acum, frate Branham,” a spus „eu întorc o pagină nouă în seara asta.”

Am spus: „Da. Și o întorci înapoi din nou mâine.” Vedeți? Am spus: „Aceea nu va lucra.”

Și a spus...Eu am spus: „Vreau să te întreb ceva. Tu nu vrei să faci acele lucruri, nu-i așa, scumpo?”

Și ea a spus: „Nu, nu vreau.”

Și am spus: „Asta poate părea cât se poate de demodat,” dar am spus: „tu ai putea să te alături fiecărei biserici, fiecare: metodistă, baptistă, catolică și toate, tu vei avea---vei fi la fel.” Am spus: „Acela este un drac.”

⁴² Acei ochi mari, strălucitoriau privit în sus la mine și a spus: „Domnule Branham, întotdeauna am crezut aceea.” A spus: „Ceva m-a condus să fac lucruri pe care nu voiam să le fac.”

Am spus: „Acela este un demon, o putere a diavolului.”

Și ea a spus: „Eu întotdeauna am crezut asta.”

Așadar eu am spus: „Tu roagă-te din nou.”

18DE LA ACEL TIMP

Ea s-a plecat jos și s-a rugat. Ea m-a privit din nou. Eu m-am rugat pentru ea și am pus mâinile peste ea. Și astfel ea a stat acolo un pic de timp. Și ea a privit înapoi; a spus: „Crezi că s-a sfârșit?”

Am spus: „Doar continuă să te rogi.”

Ei bine, ea a continuat să se roage pentru un timp mai lung. Mi-am luat mult timp cu ea, doar până când am avut cazul încheiat.

După un timp ea a ajuns în flăcări. Când ea a făcut-o, ea s-a ridicat și ochii ei s-au schimbat. A spus: „Ceva s-a întâmplat.”

Am spus: „Acum, s-a terminat. Tu nu trebuie să mai aderi la nimic acum, soră.” Ea s-a căsătorit și are copii: nu mai bea.

⁴³ Rosella, ești aici? Rosella Griffith, alcoolică, ea a fost ceva de acel gen. Câți o cunosc pe Rosella? Mulți din voi, desigur...Rosella. Acolo ești. De la acel timp, un anumit lucru, atunci de la acel timp, acela s-a schimbat. Acea era cu femeia imorală...Bețivul ar putea spune: „Eu am fost crescut ca prohibiționist. Rudele mele n-au crezut în băutură. Dar, odată, eu eram cu niște băieți și ei m-au numit un sissy dacă eu nu luam o băutură. Și eu am luat prima mea băutură. Și de la acel timp. Acela este timpul când a început asta.”

„Într-o noapte într-un---într-un han, într-o noapte am parcat pe marginea drumului, când prietena mea mi-a dat o băutură. De la acel timp a început asta.”

⁴⁴ De Anul Nou, ei întorc o pagină nouă, intenții bune: nu fac niciun bine. Acea nu ajută la nimic. Obişnuiam să-l văd pe tatăl meu că arunca tutunul de mestecat la Anul Nou și spunea: „Eu niciodată nu-l voi mai mesteca.” Și urmărea unde el l-a aruncat, așa ca el să-l poată lua în următoarea zi. Vedeți? Și l-am văzut că-și arunca sticla și apoi urmărea ce-a făcut cu ea. Vedeți? Pentru că tu...întorcând pagini nu face niciun bine. Trebuie să se întâmple ceva înăuntru.

Orice doctor vă va spune, dacă pui ceva pe dinafară și vindecă durerea pe dinafară, asta doar agravează, dacă asta nu se vindecă *în interior*. Acea trebuie să vindece din interior spre exterior. Și acela este felul cum este creștinătatea. Nu este alăturarea la biserică sau ceva; este vindecarea din interior venind în afară. Convertirea voastră vine din interior, miezul, duhul, viața.

⁴⁵ După Primul Război Mondial, mulți dintre voi, inși tineri nu vă amintiți aceasta; noi, cei mai învârstă, ne amintim. Eu eram doar un băiat de nouă ani. Dar îmi amintesc, ei au spus: „Noi nu vom mai avea războaie,” după Primul Război Mondial, „totul a fost stabilit.” Ei au aflat un lucru numit gaz și noi---noi doar nu putem...voi...Noi niciodată nu vom fi în

stare să---să supraviețuim unui alt război, pentru că el este...ei...Ei urmau să promoveze ideea:„Noi nu vom mai avea niciodată războaie. Asta-i tot. Noi stabilim asta pentru bine.” Așadar...Dar ei au avut alte războaie.

Ei găsesc...Ei, în final, au organizat un lucru, care cred că s-a numit Liga Națiunilor. Și noi vom lua atâția soldați din fiecare națiune. Și noi vom avea o gardă de poliție. Și dacă cineva nu respectă regula, una din aceasta...Atâția din această națiune...atâția din...Noi vom spune: „Stai jos, John.” Pentru că națiunile sunt doarun grup de băieți, doar o familie; asta-i tot, ca o casă pentru Dumnezeu. Și noi îi vom păzi. Și noi vom avea o Ligă a Națiunilor.” Dar ei au avut război întocmai la fel.

Acum ei au O.N.U, dar noi avem război întocmai la fel.(Vedeți?), astfel...Când noi formăm O.N.U. și noi aducem toate națiunile în ea...Acum, Rusia este pe dinafară și aceasta, și aceea.” Vedeți?Nu este niciunul din acele lucruri. Tu---tu nu-ți poți pune mâinile pe acela, pe niciun lucru.

Tânărul cuplu, a fost odată un cuplu tânăr care s-au căsătorit. Și cuplul tânăr, ar fi putut spune:„John și Mary ce frumos au trăit ei împreună”.Și ei ar fi putut spune.

Că eu...

Probabil, eu iau prea mult timp și țin această adunare prea mult. La ce oră trebuie să plecăm, frate? Ce oră? O, eu nu știam. Ne pare rău, frate. Doar câteva minute și noi...[un bărbat vorbește cu fratele Branham.]Da, domnule. Mulțumesc, domnule. Noi n-am știut asta. Noi trebuia să ieșim la zece.

Haideți să mergem puțin mai departe.

Era frumos și grozav, până când o dată un mic agent comercial cu părul creț a venit înăuntru care a dus-o în ceva greșit și i-a spart căminul:

de la acel timp.

⁴⁶ Voi spuneți: „Frate Branham, tu ne spui în această dimineață despre câte lucruri s-au întâmplat și ce se întâmplă și totul despre aceasta, aceea și cealaltă.

Este ceva care se poate întâmpla care durează etern?”

Da, când un om întâlnește pe Dumnezeu.

Era un om numit Avraam, doar un om obișnuit, dar într-o zi el L-a întâlnit pe Dumnezeu și de la acel timp el a fost schimbat pentru totdeauna. El a crezut ceva ce el n-a putut vedea. Când el L-a întâlnit pe Dumnezeu, el a fost schimbat.

⁴⁷ Moise, un slujitor fugar. El n-a...El trebuia să elibereze copiii lui Israel, dar el a fugit. Și el n-a știut cum s-o facă; pregătirea lui militară nu i-ar fi permis s-o facă. Dar într-o zi, el L-a întâlnit pe Dumnezeu. El a fost un om schimbat. Și un om, *când* el întâlnește pe Dumnezeu, asta îl face să acționeze diferit de cum a acționat el vreodată. V-ați putea voi imagina un Moise, ce ridicol, când voi Îl întâlniți pe Dumnezeu, cum te va face Acela să acționezi?

Billy, ai spus că mai aveam zece minute? Zece minute, în regulă. Cum face aceea...Priviți la Moise. Iată, într-o zi, el era un păstor, un prinț al Egiptului, a fugit în spatele deșertului, departe în spatele deșertului păscând oile, cu frică să meargă în Israel sau mai degrabă să meargă în Egipt. Și iată aici este el în spatele deșertului.

⁴⁸ În dimineața următoare, aici este el cu soția lui stând încălecată pe un catâr, cu un tânăr pe șoldul ei, barba atârându-i atât de jos, de optzeci de ani, capul lui chel lucind, cu un toiag în mână. Aici merge el: „Glorie lui Dumnezeu, aleluia!” mergând.

„Unde mergi, Moise?”

„Merg jos către Egipt să-l cuceresc.” Invazia unui singurom...De ce? El L-a întâlnit pe Dumnezeu. De unde el fugea, acum el se întorcea să-l cucerească. Și el a făcut asta, pentru că el L-a întâlnit pe Dumnezeu. Și de la acel timp, *de la* tufișul arzând, Moise a fost o persoană diferită: după ce el L-a întâlnit pe Dumnezeu. Corect.

⁴⁹ Maria, mica fecioară, niciodată n-a auzito femeie să nască un copil fără să fie o...o relație sexuală cu un bărbat. Niciodată ea n-ar fi fost în stare să---să fie în stare vreodată să aibă un copil fără polen natural. Dar ea L-a crezut pe Dumnezeu și înainte ca să simtă vreo viață sau altceva, cuvântul Îngerului a fost suficient pentru ea; ea L-a întâlnit pe Domnul. A spus: „Salutare, Maria, binecuvântată ești tu între femei. Tu vei avea un copil, necunoscând niciun bărbat.”

Ea a spus: „Iată slujitoarea Domnului.” Și de la acel timp. Maria n-a așteptat niciodată până ce vadea.

De ce am aștepta noi până când vedem? Noi trebuie să vedem mâna noastră devenind dreaptă, piciorul nostru devenind drept, durerea de burtă că se oprește: *damu* ea. Îngerul Domnului, mesajul Lui a fost suficient pentru ea. Ea a început să mărturisească primprejur: „Aleluia! Eu urmează să am un copil, necunoscând bărbat.” De ce? Ea L-a întâlnit pe Dumnezeu. Acea a fost diferența.

⁵⁰ Petru, când el L-a întâlnit pe Dumnezeu și Isus i-a descoperit lui cine era El, de la acel timp el a fost un apostol.

Pavel, micul iudeu cu nasul coroiat, sarcastic, mergând jos acolo cu o scrisoare în buzunarul lui ca să aresteze toți acei oameni care strigau și vorbeau în limbi. Urma să-i pună în închisoare; el trebuia să aibă un ordin de la înalta biserică să facă asta. Dar el L-a întâlnit pe Dumnezeu. Și de la acel timp (O, vai!), el a fost un om diferit, când el L-a întâlnit pe Dumnezeu.

Odată, un lepros murdar care mirosea urât, zăcea la poartă. Și Isus a venit pe-acolo. Și el a spus: „Dacă vrei, Tu mă poți face curat.” De la acel timp, el n-a mai avut lepră. De ce? El L-a întâlnit pe Dumnezeu. Asta este!

⁵¹ O femeie imorală L-a întâlnit pe Dumnezeu odată la fântână. Ea avuse cinci bărbați și trăia cu al șaselea. El i-a spus chiar secretul inimii ei și de la acel timp, ea a fost mesagerul lui Dumnezeu în cetate. „Veniți, vedeți un Bărbat care mi-a spus ceea ce am făcut. Nu este acesta chiar Mesia?”

Când tu Îl întâlnești pe Dumnezeu, aceea schimbă lucrurile. De la acel timp, se schimbă lucrurile. Aceea cu certitudine face. Aceea o face pentru toți oamenii.

Era un om orb, odată L-a întâlnit pe Dumnezeu și de la acel timp, el a putut vedea, desigur, imediat ce el L-a întâlnit pe Dumnezeu.

Acum, noi avem foarte multe ce noi am putea spune, dar ca să ne grăbim. Vreau să fac o declarație aici. Moartea L-a întâlnit pe Dumnezeu odată și niciodată n-a mai fost la fel după aceea. Diavolul s-a îndoit întotdeauna că este Fiul lui Dumnezeu. El s-a gândit: „Dacă El era acela acolo sus pe munte, păi, de ce n-a făcut El un miracol înaintea mea?”

Când el L-a luat acolo jos și i-a pus acea zdreanță în jurul ochilor Lui și L-a lovit peste cap și a spus: „Dacă ești profet, dacă poți discerne gândurile inimii, acum spune-ne cine te-a lovit. Noi Te vom crede.”

⁵² Ei s-au gândit: „Desigur, acela nu poate fi Dumnezeu să lase pe cineva să-i smulgă barba de pe fața Lui și să-l atace cu scuipatul unui soldat beat și să-l scuipe în față și acela să fie Dumnezeu și El să stea acolo și să nu spună niciun cuvânt în legătură cu asta? A spus: „Acela nu putea fi Dumnezeu. Păi, Dumnezeu l-ar fi lovit cu moarte.” Vedeți, el doar nu cunoaștenatura lui Dumnezeu.

O mulțime de oameni încearcă să fie: „Eu sunt așa-și-așa,” și merg în felul acela. Acela nu este Dumnezeu. Calea în jos este în sus. Înțelegeți? Înțelegeți? Tu vrei...Umilința Lui mi-a dovedit că El era Dumnezeu, ceea ce era El: umil, dulce.

Acum, diavolul s-a gândit că Acela nu era Dumnezeu. Să aruncăm o privire la El așa cum, așa cum noi---noi urmărim. Urmăriți cum moartea L-a întâmpinat și ce i s-a întâmplat morții.

„Cum putea acela să fie Dumnezeu, fiind un Bărbat? Păi, El s-a născut acolo jos în afara sfintei căsătorii. Mama lui probabil a avut acel copil prin Iosif, acest bărbat în vârstă, de patruzeci și cinci de ani, ea de șaisprezece. Ei bine, el era tată a patru sau cinci copii și apoi continuă și se căsătorește cu această tânără fată. Păi, acel bebeluș s-a născut în afara sfintei căsătorii, aceasta este cum au avut ei...(Acela este exact felul în care oamenii au crezut asta. Născut sub...în afara sfintei căsătorii: ei au crezut aceea, un copil ilegitim.” Cum putea fi acela Dumnezeu? Nu putea fi Dumnezeu!”

⁵³ Deci Îl văd pe El urcând dealul, să---să mergem la Ierusalim în următoarele trei sau cinci minute. Noi vorbim. Aud un zgomot. Să mergem să privim prin fereastră, acela crește. Aud ceva mergând bum, bum, bum. Este o cruce veche venind pe stradă. El avea o haină pe spatele Lui țesută fără nicio cusătură. O mulțime care urlă...Văd o femeie mică ce aleargă în față, spune: „Ce a făcut El, decât să vindece bolnavii voștri, să facă gentlemeni din criminalii voștri? Ce a făcut El decât să ne aducă speranțele vieții?”

O mână mare, dură a plesnit-o pe stradă, a spus: „Veți asculta cea femeie în locul episcopului vostru, preotului vostru?”

„Ce-a făcut El?”

Priviți la El, El era mic, o cruce care se târăște. Văd niște pete roșii pe spatele hainei Lui, pe care El le are peste umărul Său. Ce sunt ele? El merge sus pe deal. Acele pete mari încep să devină mai mari și mai mari, și mai mari. Și după un timp, ele toate se contopesc într-o singură pată mare, ud learcă acum. Este sânge, care se scurge pe urmele pașilor, așa cum El urcă.

⁵⁴ Pot să văd albina morții că spune: „Vrei să merg acum, satan?”

„Da, el---el...Acela nu este Dumnezeu. El nu este nicimăcar profet. El n-ar fi suportat aceea. El ar blestema cea grămadă de oameni dacă El era profet.”

„Acela nu este El, du-te, albino, înțepă-L. Înțepă-L! Noi Îl avem acum.” Pot vedea cea albină a morții că zumzăie în jurul Lui, că bâzâie în jurul Lui.

Frate, oricine știe că o insectă care are ac ca o albină, dacă ea înțepă adânc vreodată, ea nu mai are ac. El și-a înfipt acul său în trupul nepotrivit atunci. El l-a înfipt în trupul lui Emanuel.

Albina morții L-a înțepat. Moartea L-a întâlnit pe Dumnezeu. De atunci, ea nu mai are niciun ac. El i-a tras trupul. Ea depozitat-o de putere. Ea nu mai poate înțepa.

⁵⁵ Unul numit Pavel, când ei construiau un---un loc, un eșafod acolo în Roma să-i taie capul,acea albină a început să bâzâie în jurul lui, să facă zgomot, a spus: „O, moarte, unde îți este acul? Mormântule, unde îți este victoria? Dar mulțumiri fie lui Dumnezeu care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos.”

Și când moartea L-a întâlnit pe Dumnezeu, Dumnezeu a trăsțepușul afară din moarte. Ceva i s-a întâmplat morții când ea L-a întâlnit pe Dumnezeu. Și astăzi, când noi dăm față cu ea, moartea poate bâzâi, dar ea nu poate înțepa. Ea nu mai are niciun ac. Să ne rugăm.

Tată, eu sunt așa de bucuros că moartea n-are ac. Ea poate face zarvă, să bâzâie primprejur și să încerce să ne sperie. Dar noi putem să stăm ca Pavel din vechime; noi am avut exact aceeași experiență că noi am trecut de la moarte pentru că noi suntem ascunși într-un trup numit Isus Cristos, care a scos afară chiar acum acul morții. Așa că noi avem...Mormântul noroios nu mai poate ține credinciosul, căci El a înviat din nou. Și așa cum el a înviat, noi înviem cu El. Căci aceia care sunt morți în Cristos, Dumnezeu îi va aduce cu El la venirea Lui.

Dumnezeule, dacă este cineva aici în această dimineață care nu L-a întâlnit niciodată pe Cristos, așa cum mi-ar fi plăcut să fi vorbit despre asta, fie ca ei să-L întâlnească în această dimineață și viețile lor să fie schimbate de-acum încolo. Acordă asta, Doamne.

Acum, noi Ți-am cere ca tu să binecuvântezi aceste femei minunate, care ne ajută în această---aceastăclădire a acestui colegiu metodist de aici, pentru amabilitatea lor de a ne lăsa să avem acest spațiu. Dumnezeule, mă rog ca tinerii bărbați care vin de-aici să fie misionari adevărați și bărbați ai lui Dumnezeu. Acordă aceasta, Doamne. Fie ca ceva să fie făcut sau spus care le va întoarce inimile lor astfel către Dumnezeu ca ei să fie adevărați „al doilea” John Wesley care au ieșit de-aici, Dumnezeule. Acordă asta.

Binecuvântează decanii și pe toți. Binecuvântează-ne pe toți împreună. Binecuvântează serviciile în seara aceasta și serviciile care vin. Binecuvântează frații noștricare slujesc aici și pe toți care s-au adunat împreună. Și noi Te vom lăuda, prin acest timp al nostru și prin eternitate. Noi cerem în Numele lui Isus. Amin.

24DE LA ACEL TIMP

Acum, nu uitați ciubucul surorilor, pe masă, dacă vreți. Și Dumnezeu să fie cu voi până când ne întâlnim din nou. În regulă. Dumnezeu să vă binecuvânteze.